

Sophie:39

ISSN 1602-9631

Museets bibliotek er genåbnet

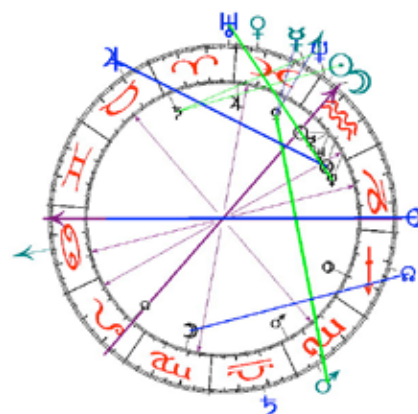
af Red.

Gennem en utrættelig indsats fra Museets faste stab er det nu lykkedes at genåbne Museets bibliotek, som er landets største bogsamling om astrologi uden for det Kgl. Bibliotek.

Museet mistede i 2011 sin formand siden stiftelsen, *Gilbert Tjørnum*, men har nu arvet hele hans vældige samling af astrologisk litteratur. Dermed opstod en pladsnød, der avlede en

kreativ løsning. Astrologihuset donerede en hel reolvæg med aflåselige vitrineskabe (se billedet), som nu er opstillet i et af husets undervisningslokaler (det såkaldte x-rum).

Denne genopstandelse skete med Pluto for tredje og sidste gang klokkerent på Dsc.(se ill.), hvilket samtidig indvarsler, at Museet vil gå nye veje. Bl.a. i samarbejde med Astrologisk Selskab. Åbent 1. og 3. torsdag i hver måned kl. 16-19. ♥

Horoskop ultimo september 2011

s. 2 : Sådan begyndte det | s. 4 : DIDA | s. 5 : Astrologisk arvelighed | s. 9 : Tiende år med Sophie

Sådan begyndte det ...

MENIGMANDS første introduktion til astrologi skete i mellemkrigsårene. Den mest autoritative kilde var *Salmonsens Leksikon*. Dette vældige opslagsværk var en af grundpillerne i datidens folkeoplysning, for her kunne alle og enhver skaffe sig viden om næsten hvad som helst, fortalt af de bedste folk.

Andenudgaven er fra 1915 og havde en artikel om astrologi, forfattet af astronomen, Jens Frederik Schroeter (1857-1927). Han var observatør ved observatoriet i Kristiania og forfatter til en del af samtidens værker om astronomiens historie.

Bemærkelsesværdigt er det, at J. Fr. Schroeter ikke har støttet sig til sin landsmand Alfred Lehmann og hans internationalt kendte udredning i værket 'Overtro og trolddom' fra 1894. I stedet har Schroeter støttet sig til klassiske franske kilder som astrologen Fomaulhaut og den første astrologiske historiker Auguste Bouché-Leclercq.

Hosstående citeres hele artiklen i *Salmonsens*, så læseren selv kan danne sig et indtryk af det relativt høje niveau af information og saglighed i denne første formidling. -red

FAGHISTORIE

af J. Fr. Schroeter

Astrologi (gr.: Stjernelære),

STJERNETYDNING; den Kunst af Stjernernes Stilling at forudsige fremtidige Begivenheder og især Menneskenes Skæbne gaar ud fra den Grundsætning, at alle Forandringer, som foregaar i den sublunariske Verden, har sit tilsvarende i Himmellegemernes Bevægelse. Og Mennesket specielt, der som Mikrokosmos er i Slægt med Makrokosmos, staar under Indflydelse af Stjernerne.

Det gælder derfor at finde Stjernernes Stilling til bestemte

Øjeblikke, enten i Fortiden ell. i Fremtiden. Men hertil behøves Regnemetoder, som kun Astronomien kan udvikle, ved Siden af Kendskab til, hvorledes Himmellegerne bevæger sig. Her har man en af Grundene til Astronomiens Ælde samt til, at denne Videnskab til alle Tider har haft Dyrkere; thi Astrologien kan forfølges helt op i Sagnenes Tidsalder.

Astrologiens Vugge stod i Østerland, og det ser ud til, at de ældste Beboere af Mesopotamien, Sumerien (Akkadien), efter hvad de i den senere Tid

fundne Kileskrifter beretter, har været de første Astrologer. Det ældste til Datum bekendte astrologisk/astronomiske Dokument af Sargon I af Agane, der er fundet af Layard i Kong Assurbani-pal's Bibliotek og offentliggjort af Rawlinson, stammer fra denne Egn; det fortæller os, at det var væsentlig Maanen, Mars og Venus, som disse Folk tillagde nogen Betydning.

Herfra kom Astrologien til Inderne, Ægypterne og de øvrige Middelhavsfolk. Hos Grækerne og Romerne betegnede man længe Astronomi med Navnet Astrologi I Begyndelsen var deres Astrologi saa godt som udelukkende knyttet til Maanen, som det fremgaar af det Skrift, Maximus har efterladt; senere tog de ogsaa Hensyn til Planeterne. Geminus beretter, at de ikke alene gav Agt paa Vandrestjernerne Plads i Dyrekredsen, men ogsaa den Stilling, de indtog til hverandre indbyrdes.

Hos Romerne, hvor Augurvæsenet stod i høj Anseelse, fandt Astrologien en frugtbar Jordbund, om end de mere dannede i Førstningen forholdt sig kølige til denne Lære, og flere, som Cicero (*De divinatione*), kom med vægtige Grunde mod Astrologien. Den mest bekendte Astrolog fra Republikkens Tid er *Firmanus*, der efter Varro's Opfordring søgte ved astrologiske Beregninger at finde det nøjagtige Tidspunkt for Roms Anlæg.

Under de romerske Kejsere havde Astrologien sin Guldalder. Fra denne Tid har vi *Manilius'* Værk *Astronomicum*, samt *Tetrabiblos*, som efter Boll's Undersøgelser er forfattet af *Ptolemaios*. I den senere Kejsertid stod Astrologien til enkelte Tider

i høj Gunst, og rev med sig de lærdeste Mænd, til andre Tider blev den dybt foragtet, og dens Dyrkere forviste fra Italien.

Kirkefædrene var ivrige Modstandere af Astrologi, da de ansaa den Fatalismus, som Læren indeholdt, for uforenelig med den menneskelige Frihed. At udrydde Astrologien, formaaede de ikke, enkelte som Augustin og Origines kunde ikke ganske løsrive sig fra den; de ansaa Mennesket for afmægtigt til at udtyde de Hieroglyffer, der viste sig paa Himlen. Flere Sekter, som Gnostikerne, blandede astrologiske Spekulationer ind i deres Lære.

Nyplatonismen var ikke uvillig stemt mod Astrologi, og hos mange af dens senere Tilhængere stod Astrologien i høj Anseelse, som det kan ses af Arbejder fra Proclus Diadochos, der levede i 5. Aarh., og dennes Elev Marinus, som bl. a. har efterladt os sin Lærers Nativitet, maaske det eneste ægte, vi har fra Oldtiden.

Araberne og de jødiske Kabbalister dyrkede meget flittigt Astrologi og satte den i et bedre System, end Grækerne havde gjort. Mest berømt er Abu Mašar (Albumasar) fra Balch i Chorasani (9. Aarh.) og Abu'l-Hasan (Abenragel), hvis Værk i 13. Aarh. stod i høj Anseelse saavel i Østen som Vesten.

Hos de Kristne fandt Astrologien i 14. og 15. Aarh. ivrige Tilhængere. Hver Regent havde sin Hofastrolog, og ved flere Universiteter, som i Bologna og Padua, blev Lærestole oprettede. At *Savonarola* og *Pico della Mirandola* optraadte i 15. Aarh. meget skarpt mod Astrologien, hindrede ikke, at den ogsaa i de

følgende Aarhundreder fejrede sine Triumfer. Mest bekendt fra denne Tid er *Nostradamus*, der af *Katharina af Medici* blev kaldt til det franske Hof og blev Karl IX's Livlæge. Hans talrige Skrifter vandt stor Udbredelse og var meget læste. Men da Paven fandt, at han havde profeteret Pavedømmets Undergang, blev de forbudte 1781.

For øvrigt fandt Astrologien Tilhængere saavel hos Katolikker som Protestanter, og vi ser *Melanchton* som en ivrig Astrolog. Flere af de større Astronomer var ikke ganske fri for at have en Svaghed for denne Lære. *Kepler* skaffede sig et stort Navn ved at forfatte Nativiteter og redigere astrologiske Kalendere, om end han væsentligt gjorde det for Levebrødets Skyld. I sit Skrift *Tertius interveniens* (1610) tog han paa sin Maade Astrologien i Forsvar.

Morin med sin *Astrologia gallica* (1661) er en af de sidste betydelige Astrologer; thi efter hans Tid kom Astrologien mere og mere i Miskredit og fik sit Dødsstød, da *Newton* ved sin Gravitationslov leverede Beviset for de Kepler'ske Love. I Østerlande som Kina og Persien findes endnu Hofastrologer.

I den systematiske Astrologi, saaledes som den blev udviklet i Middelalderen, skelner man mellem den naturlige og judiciariske. Den første lærer, hvilken Indflydelse Stjernerne har paa Vejret - den indeholder enkelte Sandhedskorn - den anden har at undersøge, hvorledes Menneskenes Skæbne afhænger af Vandrestjernerne Bevægelse og indbyrdes Stilling, og det er denne, som menes, naar der tales om Astrologi.

For at faa Kendskab til et Menneskes Nativitet, dvs. at forudbestemme hans Skæbne, maa Horoskopet stilles, eller man maa opsøge det Punkt af Ekliptikken, som stod op i Vedkommendes Fødselstime (domus ascendens). Fra dette Punkt blev Ækvator delt mod Øst, altsaa i samme Retning som Planeternes Bevægelse, i 12 lige store Dele, Huse; disse var viede Liv, Lykke (Rigdom), Søkende, Slægt, Børn, Tjenere (ogsaa Sundhed), Ægteskab (dette Hus var diametralt modsat det første, gik altsaa ned i Fødselstimen), Død, Guds frygt, Ære og Værdighed (dette Hus staar højest paa Himlen i Fødselstimen), Venskab, Fjendskab. Ved Hjælp af disse 12 Huse

blev den saakaldte Himmelfigur konstrueret, hvori man for at faa en lettere Oversigt over Aspekterne indtegnede Planeterne og i den senere Tid det saakaldte *Lykkeshjul*, hvormed mentes det Punkt af Himlen, der staar lige saa langt fra Maanen som det første Hus fra Solen.

Af den saaledes dannede Figur blev Spaadommen udledet. Ved denne maatte man have sin Opmærksomhed rettet paa, om de 5 Planeter var i deres egne Huse ell. i deres Adoptivhjem, om Maanen og Solen var i deres Tegn ell. benyttede sig af deres Medietetsret.

Fra Astrologien's Tid stammer ogsaa de saakaldte Aarsregenter, som endnu findes i mange Kalendere. For at finde disse di-

videres det med 4 formindskede Aarstal med 7. Resten er Aarsregenten (gaar Divisionen op, tages 7 som Rest) efter følgende Skema: 1 = Saturn, 2 = Jupiter, 3 = Mars, 4 = Solen, 5 = Venus, 6 = Merkur, 7 = Maanen. I 1915 er altsaa Maanen Regenten.

Litteratur

- Maury, La magie et l'astrologie dans l'antiquité et au moyen-âge, 4. Opl. [Paris 1877];
- Fomalhaut, Manuel d'astrologie sphérique et judiciaire [Paris 1897];
- Bouché-Leclercq, L'astrologie grecque [smst. 1899];
- Cumont, Catalogus codicum astrologorum græcorum I-VII [Brussel 1898-1909];
- Boll, Sphaera [Leipzig 1903]; Vir-
olieaud, L'astrologie chaldienne [Paris 1905 ff.];
- Häbler, »Astrologie im Altertum« [Zwickau 1879].

DIDA - et gratis internetarkiv

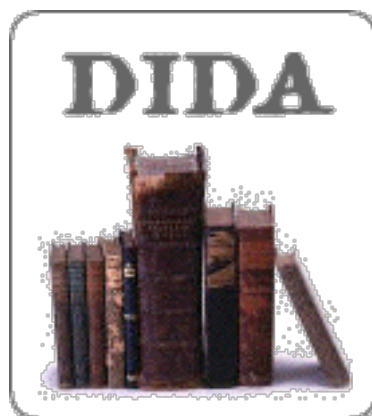
af Red.

Astrologien's udvikling herhjemme afspejles ganske tydeligt af dens udgivelser. Der findes meget tidlige tekster, men moderne dansk astrologi begyndte reelt i 1925, da pioneneren *Ove Rosmon* udgav sine første astrologiske værker på Co-Frimureriets Forlag. Udviklingen tog dog først fart omkring 1970, hvor der for alvor udkom mange bøger om emnet.

Astrologisk Museum har bevareret mange af de gamle skrifter, som over en årrække nu har været gjort tilgængelige gennem DIDA på <http://dida.asmu.dk>. De ligger frit tilgængelige som hhv. pdf- og html-dokumenter,

lige til at læse for enhver. Denne service påbegyndtes før eBøger blev en standard, så formentlig bliver alle værker konverteret til eBøger i løbet af de kommende år.

DIDA er en forkortelse for Digitalt Internetarkiv for Dansk Astrologi. Her findes bøger helt

tilbage fra renæssancen og op til 1970'erne. DIDA er ikke komplet endnu, men agter over tid at blive det.

Det særlige ved året 1970 er, at her begynder computeralderen. Det store programsprog UNIX regner helt officielt tid fra 1. januar 1970, også kaldet Unix-tid. Arkivmæssigt er det også fra denne dato, at alle større computerarkiver tager sin begyndelse. Netop derfor er DIDA-arkivet vigtigt, fordi man her kan finde værker, der kun kan fremfindes manuelt - eller slet ikke. Hvis læserne har kendskab til værker fra før 1970, som kan findes digitaliseret på nettet, så modtager vi gerne emails herom på tycho@asmu.dk ♥

Astrologisk arvelighed

ASTRO-VIDENSKAB

af Paul Choisnard
(oversat af Leena Wåle)

Hvis vi, i stedet for at tale om en fødselsdato, ville udtrykke den astrologiske virkelighed, der svarer hertil, ville vi formodentlig for den 24. august 1838 sige, at Solen gik igennem de første grader af Jomfruens tegn, at Månen vandrede gennem Vægtens midterste grader, mens Merkur og Jupiter stod i konjunktion... og så videre for de øvrige planeter. For at angive tidspunktet, ville vi definere Solens placering i forhold til Medium Coeli på fødselsstedet.

Kort sagt, hvis vi talte ligesom fortidens kloge mennesker, der ikke var lige så fjernt fra naturens uforanderlige love som nutidens videnskabsmænd, så ville en hvilken som helst dato i kalenderen for os fremkalde billedet af en tilsvarende himmel. Og i hver enkelt familie ville de forskellige fødselsdata ganske naturligt føre til de bemærkninger, som trænger sig på i det værk, som vi vil udarbejde.

Faktisk udviser himmelens tilstand, sådan som den vil se ud for hvert enkelt fødselshoroskop, ligheder mellem planeterne indbyrdes aspekter hos medlemmerne af en og samme familie. Det er muligt, at disse ligheder mellem blodsbeslægtede har forekommet de første

astrologer lige så naturlige som de fysiske ligheder, som vi alle kan iagttage. Imidlertid forholder de gamle bøger stumme mht. disse astrologiske indikatorer på arvelighed.

Det mystiske omkring atavisme (arv fra forfædrene, der kan springe led over. OA), der altid har foruroliget os, bliver, som vi skal få at se, en smule mindre dunkelt i lyset af astrologien.

Denne samling af eksempler vil udtrykke disse sandheder bedre end enhver diskussion og vil give en ret så klar idé om, hvilken astrologisk form denne arvelighed tager, hvad enten den er i direkte nedstigende linje, fra fjernere forfædre eller mellem slægtninge i sidelinje som de respektive forældre.

Astrologisk Museum har i 2011 påbegyndt arbejdet med at få oversat astrologiske tekster, som hidtil kun har eksisteret på originalsproget. Især den franske astrologi er sørgeligt underrepræsenteret på dansk. Astrologen Leena Wåle er også cand. mag. i fransk og er undervejs med en oversættelse af et af den franske pioner Paul Choinard's tidligste arbejder. Her bringer vi de første sider i hans værk fra 1903 om 'astrologisk arvelighed', dvs. slægtsastrologi. Som man vil se, så er hans tilgang til emnet overraskende nutidig

De valgte eksempler er mere eller mindre slående. Men når man har vænnet sig til horoskoptegningerne, kan visse egenskaber ved astrologisk slægtskab næsten altid påvises, hvis man går to eller tre generationer længere tilbage.

For den, som kender det astrologiske symbolsprog, giver fødselshoroskopet et veritabelt billede af personens fysiognomi. Således er det aldeles nødvendigt at begynde med at forklare den tegning, som vi vælger til at vise denne fødselshimmel.

Denne meget enkle astrologiske figur bør ikke afskrække nogen og rummer intet vilkårligt. Den forestiller ganske præcist himmelens udseende for et givet sted og på et givet tidspunkt

og i en form, der bedre end alle andre udtrykker videregivelsen af den astrologiske arv. Jeg mener, at denne bemærkning forklarer valget af fremstillingsmåde.

Den følgende undersøgelse støttet i talrige eksempler, er blot en del af udviklingen af de opfattelser, som jeg har givet udtryk for i "Astrologisk atavisme" (1), og ligeledes i adskillige artikler i fagblade (2) offentliggjort fra 1898 til 1900. Disse samlede artikler er udgivet i 1901 under titlen "Astrologiske indflydelser".

(1) *Revue du Monde invisible*, nummeret fra 15. januar 1900.

(2) *Blandt andre artikler i Nouvelle Revue*, nummeret fra 15. maj 1898.

KAPITEL II

FØDSELHOROSKOPET FOR ET GIVET TIDSPUNKT OG ET GIVET STED

Dyrekredsen. Vi vil betragte himmelens tilsyneladende system. Cirklen med de 12 afsnit forestiller Dyrekredsen og dens 12 tegn. Hvert af dem indeholder 30 grader talt i pilens retning. Omkredsen udgøres af Ekliptika, også kaldet Solens tilsyneladende rejse hen over himmelhvælvingen på et år. Denne figur kan, om man vil, lignedes med en appelsin med tolv zodiakale skiver, der kan skæres i to lige store dele vinkelret på disses fælles akse.

Alle de symboler, der er anvendt for Dyrekredsen og planeterne, er de i alle astrologiske værker almindeligt forekommende.

Planeterne. Planeterne optræder i denne rækkefølge:

Solen Månen Merkur
Venus Mars Jupiter
Saturn Uranus Neptun
(Pluto ikke opdaget i 1903.
O.a.)

Disse planeter, der alle ligger ret tæt på Ekliptika, betegnes via deres længdegrad (regnet i grader og minutter inde i det tegn, hvori de befinder sig). Den følgende figur viser eksempelvis fødselshoroskopet for greven af Paris, der blev født med følgende data: 24. august 1838, kl. 02:45 i breddegraden 48°50' og med Meridianen (= længdegraden) for Paris.

Ascendanten og MC. Dyrekredsen bevæger sig en tur hele vejen rundt over himmelen på et døgn. Denne daglige bevægelse fører dyrekredsen i den modsatte retning af den, som vi lige så de tolv tegn bevæge sig i.

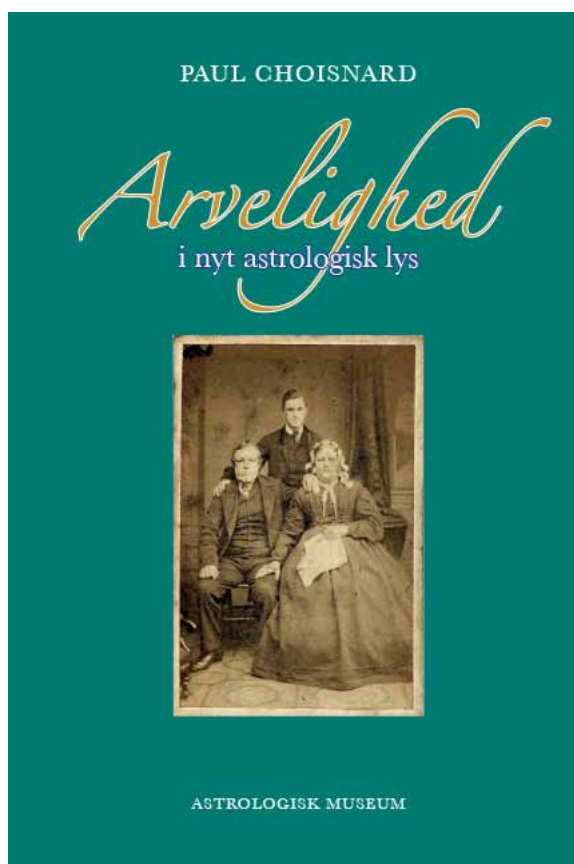
De to akser MC og AC angiver begyndelsen af Meridianen og Horisonten i forhold til Ekliptika for et givet tidspunkt. Vægtens 15. grad, der passerede Meridianen i fødselsøjeblikket og på fødselsstedet, kaldes også Medium Coeli, forkortet til MC. Skyttens 16. grad, der steg op i øst, kaldes også Ascendanten, forkortet til AC.

Disse to punkter, som afhænger af lokaltiden og den geografiske breddegrad, fastlægger kort sagt Dyrekredsens orientering på himmelen i fødselsøjeblikket. Ved at ekstrapolere disse to punkters fortsættelse ind over midten af tegningen kommer vi til Meridianens nedre ende og den vestlige Horisont.

Husene. Denne grafiske fremstilling kunne meget vel standse hér, eftersom den både indeholder planeternes himmelske og lokale position, samtidigt med hele Dyrekredsens. Faktisk er det let at forestille sig, at en sådan figur angiver ikke blot vores planetsystems disposition, men tillige et fuldstændigt overblik over himmelhvælvingen, idet vi antager, at Dyrekredsen hører sammen med denne. For at præcisere planeternes position i forhold til Meridianen og den stedlige Horisont, bliver vi nødt til at foretage endnu en opdeling af den himmelske sfære i tolv tidszoner, med udgangspunkt i Horisonten og med Meridianen som akse. Disse tolv zoner skærer omkredsen på tolv punkter, der har uens indbyrdes afstand og er diametralt fordelt over for hinanden. Det er disse tolv punkter, der angives på figuren med linjer, og som inden for de respektive tegn benævnes med grader, som vi har skrevet inde i cirklen.

Disse tolv nye afsnit, som vi således har fået, kaldes huse og nummereres fra 1 til 12, begyndende ved Ascendanten og følgende tegnenes sædvanlige orden i Dyrekredsen. I det ovennævnte eksempel ligger 1. huset mellem 16° i Skytten og 24° i Stenbukken. Man konstaterer, at Neptun ligger i 2. hus, at Månen befinder sig i 10. hus, osv.

Nogle yderst komplicerede astrologiske beregninger kan erstattes af ret så enkle tabeller, som man kan finde i visse værker (den engelske Raphael's Ephemeris, bl.a.) (1) Sådanne tabeller tillader én næsten øjeblikkeligt at opstille den horo-

skoptegning, der skal tjene som udgangspunkt for hele dette værk, hvis nødvendige data er: fødselsstedets breddegrad, datoen og lokaltiden.

Vi går ud fra, at fødselstidspunktet (som det ofte er vanskeligt at få korrekt oplyst) er det øjeblik, hvor den nyfødte er adskilt fra moderen, vel at mærke ved en normal fødsel.

Planeternes lændeград beregnes for dette tidspunkt, hvilket altid er let at gøre, når bare man kender fødselsstedets geografiske længdegrad.

(1) "Raphael's Ephemeris" (udkommer som et årligt hefte, fra 1700 til dags dato), Bibliothèque Chacornac, 11, quai Saint Michel.

KAPITEL III

SAMMENLIGNENDE STUDIUM AF FØDSELS- HOROSKOPETS FIGURER

Aspekter. Det er almindeligt vedtaget at kalde den afstand i cirkelen, der adskiller to vilkårlige planeter eller punkter i Dyrekredsen, for et aspekt. De mest anvendte aspekter i det astrologiske sprog, f.eks. mellem Solen og Månen, er de følgende 5:

1. Oppositionen, der svarer til to punkter med en halvcirkel imellem sig.

2. Trigonon, der svarer til to punkter adskilt af en tredjedel af cirkelen.

3. Kvadraten, der svarer til to punkter adskilt af en fjerdedel af cirkelen.

4. Sekstilen, der svarer til to punkter adskilt af en sjettedel af cirkelen.

5. Konjunktionen, der svarer til to punkter stående det samme sted.

Et givet aspekt er kun sjældent eksakt. I praksis tillader vi en unøjagtighed på op til ca. 10 grader. Læseren vil forstå ud fra den følgende tekst.

I det nævnte eksempel står Mars og Saturn i trigon, Merkur og Jupiter i konjunktion, Solen og Saturn i kvadrat, osv.

En anden måde at forbinde planeterne indbyrdes på udgøres af ligheden i deres deklination. Trods dennes betydning nøjes vi med kun at nævne den hér for at simplificere fremstillingen.

Her standser vi den astrologiske fremstilling af sagen, som vi har forenklet mest muligt. Ønskes yderligere detaljer, henvises til "Représentation du ciel de nativité", der findes anført i "Langage astral".

SAMMENFATNING af de astrologiske faktorer, der karakteriserer et fødselshoroskop. I denne sammenlignende undersøgelse af slægtnings fødselshoroskoper vil vores observationer dreje sig om de fire følgende kategorier, der udtrykker fødselshimmelsens samlede udseende:

1. Planeternes placering i Dyrekredsen, der udviser ligheds-punkter inden for op til ca. ti grader, der får særlig vægt, når de står i samme tegn.

2. Aspekter planeterne imellem.

3. Ascendanten og Medium Coeli, der fastlægger orienteringen inden for Dyrekredsen.

4. Husene, som planeterne befinder sig i, og som fastlægger deres position i forhold til meridianen og horisonten.

VARIATIONER inden for de astrologiske faktorer. For at kunne vurdere værdien af de arvelige ligheder, som beskrives i det følgende, er det nødvendigt så nogenlunde at vide, på hvilke måder de anvendte faktorer varierer i Dyrekredsen. Uden at kaste sig ud i sandsynlighedsberegninger (der ofte er illusoriske og i alle tilfælde overordentlig komplicerede i denne forbindelse), er det nok at henholde sig til den omtrentlige varighed af planeternes omløbstid gennem Dyrekredsen.

- Neptun bruger tæt ved 165 år på at gennemløbe de tolv tegn;

- Uranus omtrent 84 år;
- Saturn 29 år og 6 måneder;
- Jupiter ca. 12 år;

- Mars, der klarer sit omløb rundt om Solen på 687 dage, har forflytninger gennem Dyrekredsen, der i gennemsnit er hurtigere end de foregående, men ret uregelmæssige i hastighed;

- Venus og Merkur, der er naboer til Solen i deres tilsyneladende rotation, bruger omtrent et år, med temmelig komplekse direkte og retrograde bevægelser;

- Solen bruger et år, idet den gennemsnitligt flytter sig en grad i døgnet;

- Månen er ca. 27 dage om at gennemløbe alle tegnene, eller

fra 12 til 15 grader i døgnet;

- Ascendanten og Medium Coeli for et givet sted klarer selv sagt hele turen gennem Dyrekredsen på en dag.

Alle disse faktorerers bevægelsesretning angives af pilen på den første figur. Denne generelle oversigt bør fastholdes for at forstå rækkevidden af de arvelige analogier, der vil slå enhver seriøs læser ved første øjekast. For lettere at opdage disse figurers vigtigste ligheder er disse fremhævet med fede linjer.

Når man skal bedømme et fødselshoroskop, er det formålstjenligt at gå frem efter den ovenfor angivne orden. Neptuns og Uranus' placering viser os, hvilket århundrede vi er i. Saturn præciserer, i hvilken periode på tredive år og Jupiter den tilsvarende tolv års periode. Mars indskrænker tidsrammen endnu mere. Solen, der regelmæssigt gennemløber Dyrekredsens tolv tegn på et år, betegner måneden. Månen fortæller os om dagen, idet hun altid går direkte gennem ca. et halvt stjernetegn på 24 timer. Og endelig angiver både Ascendanten og Medium Coeli meget præcist tidspunktet og stedet.

Disse betragtningers betydning er let at fatte: de langsomme planeter danner indbyrdes aspekter, der kun varierer lidt over adskillige dage. Når de altså ikke viser arvelige ligheder omkring den normale fødsels tidspunkt, bliver det almindeligvis Måne, Ascendanten og Medium Coeli, der indikerer udsagn om den astrologiske arv fra forfædrene.

Visse aspekter, som konjunktionen mellem Solen og Venus, er relativt hyppige og varer flere

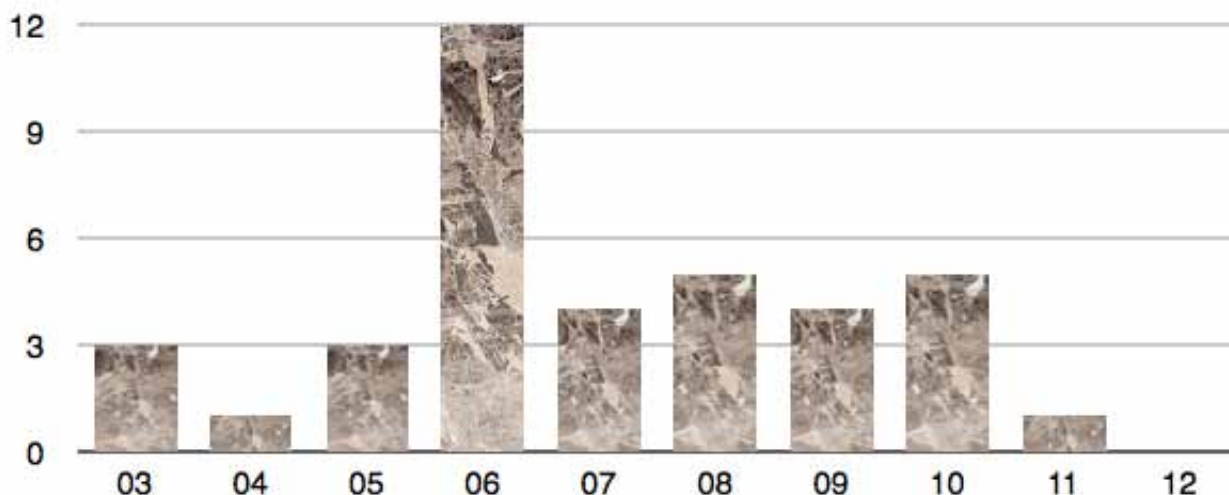
dage. Derfor vil vi ikke lægge vægt på dem, medmindre de i kombination med andre mere bemærkelsesværdige aspekter på overbevisende måde forårsager nøjere undersøgelse.

I de udvalgte eksempler er fødselsdata blevet efterforsket med så megen præcision som muligt. Imidlertid forekommer adskillige data med ukendt fødselstidspunkt, idet selve datoen alene udviser klart signifikante aspekter. Selvom vi nok må indrømme, at der muligvis er fejl i de opgivne data, hvilket må føre til forkastelse af de deraf følgende sammenfald, er denne samling tilstrækkeligt omfangsrig til at retfærdiggøre de generelle konklusioner, som vi vil få at se senere.

Sådan lyder de tre første kapitlers introduktion til emnet. Efterfølgende gennemgås over 40 optegnede horoskoper og de 'arvemæssige' sammenhænge afdækkes. Denne arvelighed ville vi måske i dag kalde social arv, men det ændrer intet på, at den vil være afspejlet i slægtshoroskoperne.

Astrologisk Museum påtænker at udgive hele Paul Choisnards værk om emnet i løbet af 2012. Forsiden med den danske titel ses på side 7 her i brevet. - red

Tiende år med Sophie

af Red.

Astrologisk Museum kan fejre begyndelsen til et lille jubilæum i år. Ud over at skrive den danske astrologis historie, så er vi selv blevet en del af den, og her i foråret 2012 går museets informationsbrev ind i sit tiende år. Tanken med brevet var (og er fortsat):

- at dette nyhedsbrevs opgave skulle være at fortælle om museets arbejde og resultater.

- at nyhedsbrevet skulle være *public service* og udsendes gratis via hjemmesiden i elektronisk form (pdf-fil).

- at navnet næsten gav sig selv: SOPHIE, idet brevet blev opkaldt efter en markant figur i dansk astrologi: Tycho Brahes kloge lillesøster, der var Nordens første kvindelige astrolog.

- at SOPHIE skulle udkomme efter behov, dvs. når vi havde noget at fortælle, frem for at blive låst til en bestemt takt i udgivelsen.

Udgivelse

Vi leder efter det nøjagtige tidspunkt, hvor SOPHIE nr. 1 udkom den 15. marts 2003. Redaktør de følgende to år var *Benja Frederiksen*. Derefter tog Claus Houlberg over og en serie biografier af danske astrologer begyndte at blive publiceret.

Det viste sig at være en god beslutning ikke at lægge sig fast på udgivelsestakten, for den har svinget meget gennem disse første leveår (se graf).

Den hyppigste udgivelse, hvor SOPHIE blev til et rent månedsbrev, skete under det nationale Renæssanceår 2006. Her ydede Astrologisk Museum sit bidrag ved for første gang nogen sinde at skrive den danske astrologis historie helt fra begyndelsen.

Denne linje blev i store træk fulgt gennem de følgende år under skiftende redaktører med mindenummeret om museets nyligt afdøde formand, *Gilbert Tjørnum*, som et foreløbigt

punktum. Nu går SOPHIE lidt andre veje. ♥

Nyhedsbrevet Sophie udgives løbende og efter behov af Astrologisk Museum. Tidligere numre kan findes på museets hjemmeside

<http://pub.asmu.dk>

Museets bestyrelse udgør redaktionen, og ansv. red er Claus Houlberg. Artikler udtrykker forfatterens synspunkter og ikke nødvendigvis museets.